

Wat had jij vandaag zonder mij moeten beginnen?

Vrolijk (moord)spel in drie bedrijven

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT HAD JIJ VANDAAG ZONDER MIJ MOETEN BEGINNEN?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00.**

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

KARAKTERBESCHRIJVINGEN:

Cecilia Peperkamp - 45/55 jaar. De 'hulp' van familie Van Ommeren. Een uitermate boeiende vrouw met een bemoeizuchtige drang voor de misdaad en een zeer eigenzinnig gevoel voor humor.

Koos van Dijk - 45/55 jaar. Rechercheur. Een vrij ernstig type met een klein beetje humor.

Barend van Ommeren - 60 jaar. Rijke fabrikant. Als het stuk begint is hij net in zijn studeerkamer dood aangetroffen. In de 'terugblikken' speelt hij mee. Een charmante maar buitengewoon onsympathieke man die het niet kan laten zijn onverbiddelijke mening over anderen te uiten.

Coby van Ommeren - 55 jaar. Een zelfbewuste goedmoedige vrouw, die wat uit haar doen is, omdat ze net haar man dood in zijn studeerkamer heeft aangetroffen. Ze weet de situatie, waarin ze zit echter goed te beheersen.

Door Soest - 45/55 jaar. Zus van Barend. Een intelligente, lesbisch vrouw. Een beetje 'mannelijk' type.

Simone Pannekoek - 30/40 jaar. De vriendin van Door. De ijdelheid zelve. Zeer arrogant. Heeft een vals lachje en haar sarcasme is van een bloedig gehalte. Is dol op extravagante kleding.

Olaf Baan - 55 jaar. Stiefbroer van Barend. Een goeie sul.

Millie Baan - 45 jaar. De vrouw van Olaf. Een egocentrisch en een beetje dommig type, die van een slokje houdt.

Liz Stapel - 50 jaar. Vriendin van Coby. Een aardige eenvoudige vrouw.

Ineke Prins - 24 jaar. Assistent rechercheur van Koos. Een intelligente en behoorlijk opgewekte vrouw met een gezond gevoel voor humor.

Hans Schaafsema - Notaris en vriend van de familie. Een beetje stijfjes.

TONEEL:

SALON:

Ouderwets ingericht. Tegen de rechterwand, in de hoek is de deur naar de hal. Tegen de achterwand staat een grote salonkast, waarin alleen ingebonden boeken, enkele kunstwerken, een gedeelte, waar achter een 'klep' de drank en de glazen staan. Achteraan, op 3 meter van de linkerwand af staat een grote hoekbank, waarop 6 zitplaatsen. Deze worden aangeduid als plek 1, 2 enz. Links beginnend. Er haaks op een gemakkelijke fauteuil. Ertussen een grote salontafel, waarop een kristallen schaal met kersenbonbons. Eronder liggen enkele week en dagbladen. De dagbladen in gelezen toestand. Tegen de rechterwand staat een smalle verlichte vitrinekast waarin alleen maar kunstwerken staan. In vele stijlen. Achter de hoekbank staat een staande schemerlamp. Links en rechts van de salonkast hangen 2 wandlampjes. Tegen de wanden enkele olieverfschilderijen en (indien er nog ruimte is) hier en daar een smal tafeltje, waarop een plant.

COBY'S KAMER:

Helemaal aan de voorkant komt, haaks tegen de linkerwand een paneel van 1 meter. In een geheel andere stijl dan de andere wanden. Hiervoor worden een klein modern salontafeltje met 2 moderne clubfauteuils gezet. Tegen de wand een modern aangesloten wandlampje. Mocht er op toneel ruimte genoeg zijn dan kan men links van het tafeltje een modern bureautje (met alles erop en eraan) zetten en in de hoek een tafeltje met een plant. Coby's kamer hoeft niet groot te zijn, want er wordt alleen maar in gezeten.

LICHT:

De schemerlamp en de wandlichtjes zijn aangesloten. Deze mogen tijdens de 'terugblikken' aan zijn, maar ze moeten wel gedimd kunnen worden. Tijdens de 'terugblikken' wordt de belichting uitgebreid beschreven.

GELUID:

Het hele stuk door wordt af en toe het nummer: 'Cecilia...' van SIMON

and GARFUNKEL gespeeld. Op twee manieren. Welke van deze twee en wanneer de muziek weer moet worden weggedraaid wordt duidelijk aangegeven.

KLEDING:

Alle beschreven kleding is slechts een indicatie. Men mag dragen waar men zich het prettigst in voelt, maar houdt wel rekening met de karakterbeschrijvingen.

TIP:

Tijdens het tweede bedrijf zitten Cecilia en Koos in Coby's kamer. Het is dan maandagochtend. Cecilia vertelt Koos dat ze de avond daarvoor het 'gezelschap' heeft afgeluisterd. Men krijgt 2 terugblikken te zien van de avond daarvoor. In de tekst van Cecilia is duidelijk te horen dat het om de avond daarvoor gaat. Men kan echter (om eventuele verwarring te voorkomen) in het programmablad uitleg, omtrent die twee tijden geven.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

ZAALLICHT uit.

(het nummer: Cecilia... langzaam op laten komen tot redelijk hard. Dit even door laten gaan. Dan pas... DOEK)

EERSTE BEDRIJF

Maandagochtend 08.20 uur

COBY'S KAMER

KOOS: *(zit op de linker club en schrijft wat in zijn opschrijfboekje. Hij is gekleed in een donker of grijs, enigszins stijf pak, wit overhemd en sombere stropdas. Coby komt op. Het liefst vanaf links aan de voorkant. Is dit niet mogelijk dan kan ze gewoon via de haldeur opkomen. Ze is gekleed in een pyjama en een mooie contrasterende ochtendjas. In haar handen heeft ze een dienblad met daarop 2 kop en schotels, melk en suiker) Ah! Koffie! Daar ben ik aan toe.*

COBY: *(gaat zitten)* Gebruikt u melk en suiker, inspecteur?

KOOS: Alleen melk. Vindt u het vervelend als ik u nu al enkele vragen stel?

COBY: In het geheel niet. *(doet melk in het kopje, roert er in en zet dat voor hem neer)*

KOOS: Dat vind ik heel moedig van u. Ik bedoel... u heeft uw man nog maar een uur geleden gevonden.

COBY: Ik wil erg graag dat u deze zaak zo spoedig mogelijk opheldert, rechercheur. En dat kan alleen maar door u alle medewerking te verlenen die in mijn vermogen ligt.

KOOS: Ik ben blij dat u er zo over denkt. *(pakt zijn koffie en neemt een grote slok)* Heerlijk. Precies zoals koffie behoort te zijn. Vertelt u mij eens, mevrouw Van Ommeren... Hoe was uw verstandhouding met uw man?

COBY: Die was in de loop der jaren behoorlijk verslechterd, rechercheur. *(roert in haar kopje)* Toen ik hem daar dan ook vanochtend in zijn studeerkamer zag liggen schrok ik van de situatie op zich, maar... het deed me verder helemaal niets. *(kijkt Koos even aan)* Dat klinkt misschien hard in uw oren, maar u kent mijn man niet zoals ik hem mijn hele leven heb gekend. *(al zuchtende)* Ik ben dan ook hoofdzakelijk bij hem gebleven vanwege de kinderen. En toen

die het huis uit waren hadden we intussen geleerd dát respect voor elkaar op te brengen dat nodig was om ons huwelijk tot het einde toe te volbrengen. We houden allebei ontzettend veel van dit huis. Ieder op onze eigen manier. U moet namelijk weten, achter ons huis ligt een prachtige tuin, waar ik alle seizoenen door met heel veel plezier in werk. Dat ontspant mij op een hele prettige manier. Begrijpt u wat ik bedoel, inspecteur?

KOOS: Ik begrijp u volledig, mevrouw. *(pakt zijn boekje en pen)* Dan wil ik als eerste weten hoe laat u uw man, eh... in die toestand vond?

COBY: *(terwijl Coby vertelt schrijft Koos af en toe iets op)* Even over halfacht. Ja, ik sta altijd heel vroeg op en toen ik vanochtend op mijn wekker keek was het precies halfacht. Ik ga dan altijd allereerst koffie zetten. Toen ik door de hal liep zag ik dat de deur naar zijn studeerkamer open stond. Dat vond ik vreemd. Mijn man liet die deur nooit open. Meer nog, die heeft hij altijd op slot.

KOOS: Deed hij zijn deur op slot? *(Coby knikt)* Waarom deed hij dat, als ik vragen mag?

COBY: Hij was bang dat ik zomaar zijn studeerkamer zou binnenstappen. Iets wat ik nooit zou doen. Ik weet als geen ander hoe gesteld hij op zijn privacy is. En die heb ik altijd gerespecteerd. Hij zou ook nooit zomaar mijn kamer binnenlopen.

KOOS: Mijn... kamer?

COBY: Deze kamer is mijn domein, inspecteur. *(smalle glimlach)* Mijn studeerkamer zagezegd. Hier trek ik mij dagelijks terug. Hier voel ik me veilig.

KOOS: Véilig?

COBY: *(met een heel zacht lachje)* Ja, dat moet u niet letterlijk opvatten. In deze kamer heb ik alles waar ik van hou. Die viool daar... Daar speel ik nog geregeld op. Niet zo erg goed meer, maar toch... Het ontspant mij. Net zoals in de tuin werken, begrijpt u wel. Ik heb nog enkele jaren in een kamerorkestje gespeeld. Toen ons eerste kind was geboren eiste mijn man echter van mij dat ik daar mee zou stoppen. Ik moest me van nu af aan volledig op de opvoeding van zijn kind gaan toelagen.

KOOS: Dat éiste hij?

COBY: Ja. Hij zei ook niet óns kind, nee... hij zei letterlijk mijn kind. Alles wat hij zich in zijn leven had toegeëigend zag hij als zijn persoonlijk bezit. Zo ook mij en de kinderen. Hij liet zich door mijn

kinderen ook geen pap, of papa noemen. Ze moesten menéér tegen hem zeggen. *(zucht diep)*

KOOS: Zo te horen heeft u helemaal geen leuk leven achter de rug.

COBY: Ik heb er van gemaakt wat er van te maken viel, rechercheur. En volgens mij heb ik het niet zo slecht gedaan.

KOOS: *(knikt. Beiden drinken van hun koffie. Even stilte)* Dus u heeft allebei een eigen kamer.

COBY: Ja. Alleen als we gemeenschappelijk bezoek hebben zitten we in de salon op de eerste verdieping. O... Nu spreek ik in de tegenwoordige tijd.

KOOS: Dat is heel begrijpelijk.

COBY: Wat gaat er nu gebeuren, rechercheur?

KOOS: We gaan eerst alles op een rijtje zetten. Hoe laat de moord ongeveer is gepleegd krijg ik zo meteen van de dokter te horen. *(zijn mobiel gaat)* Van Dijk... Ja... Ja... Bedankt. Uw man is vannacht tussen half een en een uur vermoord, mevrouw Van Ommeren.

COBY: *(diepe zucht)* En nu wilt u natuurlijk weten waar ik op dat tijdstip was?

KOOS: Ja, ik moet u dat vragen.

COBY: *(knikt)* Toen lag ik in bed. We hadden gisteravond laat gedineerd. Ik ben om ongeveer om half elf naar bed gegaan. Ik heb nog even televisie liggen kijken en ben toen gaan slapen. Dat was vijf voor elf. Ja, ik kijk altijd op mijn wekker als ik ga slapen en op sta. Da's 'n gewoonte van me.

KOOS: U zei wé... hadden laat gedineerd. Was dat alleen met uw man, of waren daar ook gasten bij betrokken?

COBY: Vorige week heeft mijn man een ridderorde gekregen, rechercheur. Dat hebben we gisteravond met een dineetje gevierd. Daarbij waren de broer van mijn man. Zijn vrouw, de zus van mijn man, haar vriendin en mijn vriendin.

KOOS: *(zachtjes lachend)* Een ogenblikje graag. Dit gaat mij iets te snel. *(hij slaat een blaadje om)* Begint u opnieuw, alstublieft.

COBY: Mijn mans broer en zijn vrouw.

KOOS: Meneer van Ommeren, neem ik aan?

COBY: Nee, zijn stiefbroer. De moeder van mijn man is hertrouwd. Olaf, zijn stiefbroer was van haar eerste man. Hij heet Baan. Olaf

Baan en zijn vrouw heet Millie.

KOOS: *(schrijft de namen op)* Gaat u verder.

COBY: Dan de zus van Barend, Door. Dora Soest om precies te zijn.

KOOS: Is dat zijn eigen zus?

COBY: Ja. Zijn jongere en enige zus.

KOOS: En die vriendin heet?

COBY: Simone. Haar achternaam ken ik niet. Hoewel ze al heel lang haar vriendin is kennen we haar alleen als Simone. Een hele ijdele vrouw en bijzonder onsympathiek. Ik persoonlijk vind dat ze totaal niet bij mijn schoonzus past, maar ja, 't is haar keus.

KOOS: Uw schoonzus is... lesbisch? *(Coby knikt met even gesloten ogen)* En dan was er nog iemand.

COBY: Ja. Mijn vriendin, Liz. Liesbeth Stapel.

KOOS: *(heeft alles opgeschreven)* Dat waren nogal wat mensen. U kunt mij natuurlijk niet vertellen wie er, na half elf toen u naar bed bent gegaan, is gebleven?

COBY: Ze zijn allemaal gebleven. Iedereen komt van ver en het is onze gewoonte ze dan te laten overnachten.

KOOS: Dus iedereen, die gisteren bij dat diner was is hier nog in huis.

COBY: Ja. Zij slapen nog. Ik neem daarom aan dat het gisteren laat is geworden.

KOOS: Maar u kan mij niet zeggen hóe laat? Ik bedoel... U bent niet even wakker geworden toen de anderen ook naar bed gingen?

COBY: Nee, 't spijt me, rechercheur. Als ik eenmaal slaap, slaap ik heel vast. *(Koos zucht)* Zal ik dan iedereen wakker gaan maken, zodat u ze kan verhoren?

KOOS: Nee, dat is nog niet nodig. Eerst wil ik mijn assistent spreken. Die kan me vertellen of er vingerafdrukken op het handvat van het mes zitten. Is dat het geval wordt het een technische kwestie en is de zaak snel opgelost. *(deurbel)* Ach, daar is ze al. Als u het niet erg vindt, dan wil ik nu graag naar de salon. Als ik straks uw gasten verhoor heb ik graag de ruimte.

COBY: Natuurlijk. *(zet de kopjes op het dienblad en neemt dat mee af)* Als u mij wilt volgen? *(samen af)*

(het nummer: Cecilia... Vanaf het moment dat ze met zingen beginnen. Flink hard. Vlak voordat Cecilia opkomt wordt de muziek langzaam naar uit gedraaid)

SALON

(Koos op. Hij loopt naar de salonkast en bekijkt een kunstwerk)

CECILIA: *(op. Gekleed in een spijkerbroek en T-shirt met een vrolijke afbeelding op de voorkant. Ze is uitermate enthousiast)* Bent u de rechercheur? *(Koos draait zich om en knikt)* Dan moest ik u vertellen, dat mevrouw zich even gaat aankleden. *(grote, aangenaam verraste ogen)* Maar... jij bent... Díjkie! *(als Koos haar verbaasd aankijkt)* Ja, kijk maar niet zo gek. Jij bent Díjkie. Hoe heette je nou ook alweer? *(maakt een ongeduldige grimas en hoofdbeweging. Wijst hem in een heftige beweging aan)* Kóóó! Kóóó van Dijk. Verrek, ben jij politieagent geworden. *(lacht)* Die Kóóó!

KOOS: *(vindt het duidelijk niet leuk)* En wie bent u, als ik vragen mag?

CECILIA: *(ellebooggebaar en een smalend lachje)* Joh, doe nou niet net of je mij niet meer kent.

KOOS: Mevrouw, ik verzeker u.

CECILIA: Die kleine róóie! Ja zeg, schei nou even uit. Je hebt met nota bene ontmaagd.

KOOS: *(uitpuilende ogen. Zijn mond zakt een klein beetje open)* Ben jij...

CECILIA: *(knikkend met een zeer brede glimlach)* Cecilia Peperkamp. Jouw allereerste speeltje.

KOOS: Goh... dat ik jou, eh... nog eens zou, eh... Wat doe je hier eigenlijk?

CECILIA: Ik help hier in de huishouding. Jééé! Ik heb altijd gedacht dat je bij je vader in de zaak zou gaan werken. *(zachtjes lachend)* Krúidenier van Dijk. Nóú? Zou je me niet eens op een fatsoenlijke manier begroeten? *(loopt naar hem toe. Koos doet een geschrokken pas achteruit)* Joh, doe niet zo raar. Vroeger was je ook niet zo verlegen. *(slaat zijn armen om hem heen en kust hem boven op zijn mond)*

KOOS: *(duwt haar van zich af)* Ja, alstublieft, zeg. Zo meteen komt mevrouw Van Ommeren binnen.

CECILIA: *(doet een pas achteruit en bekijkt hem zorgvuldig)* Góh, wat ben jij veranderd, zeg. Vroeger kon je niet van me afblijven. *(korte klaterende lach)* Weet je nog, wat we allemaal in die bezemkast van het gymnastieklokaal hebben uitgevreten? *(korte klaterende lach. Geeft hem een stomp tegen zijn arm)* Ja, alsof jij dat niet meer weet? Ouwe búikschuiver van me!

KOOS: *(gedecideerd)* Mevrouw, ik ben hier om een moord op te lossen en niet om ouwe herinneringen op te halen.

CECILIA: Ja, Coby vertelde me al zoiets. De ouwe heer is vannacht vermoord, hè? En die, eh... ga jij nou oplossen.

KOOS: Ja. En daar kan ik u bij missen als kiespijn. Dus als u elders bezigheden heeft, dan zou ik zeggen... *(wappert met zijn hand dat ze moet gaan)*

CECILIA: Tjonge, zeg, wat ben jij veranderd. Moet je dat handgebaartje nou toch 'ns zien. *(scheve glimlach)* Vroeger deed jij daar hele andere dingen mee. Zeg... Ben jij intussen getrouwd?

KOOS: Nee. En dat wil ik graag zo houden.

CECILIA: Ik wel. Maar vorig jaar is hij er tussenuit geknepen.

KOOS: Dat verwondert me niets.

CECILIA: *(kijkt hem even aan)* Hij is aan longkanker overleden.

KOOS: O... Dat spijt me.

CECILIA: Dat hoeft helemaal niet. Je heb hem niet gekend, dus het hoeft je ook niet te spijten. We pasten trouwens helemaal niet bij elkaar, maar dat is een heel lang verhaal en dat wil je vast niet horen.

KOOS: Nee, ik wil aan de slag.

CECILIA: Aan de slag? *(kijkt rond)* Waarmee?

KOOS: Met deze zaak. Zo meteen komt mijn assistent en met haar informatie wil ik zo snel mogelijk aan de gang.

CECILIA: Hoe is die ouwe brombeer eigenlijk vermoord?

KOOS: Met een mes.

CECILIA: Zo zo. Boeltje bloed natuurlijk.

KOOS: Ja, d'r was nogal wat bloed bij betrokken, ja.

CECILIA: Da's meestal bij een messenmoord. Én?

KOOS: *(raakt al een beetje geïrriteerd)* Wat bedoel je? Én?

CECILIA: Nou? Heb je vingerafdrukken op het handvat gevonden?

KOOS: Dat weet ik nog niet. Ik hoop dat mijn assistent me dat komt vertellen.

CECILIA: Heb je vingerafdrukken dan is het een fluitje van een eurocent. Even vergelijken met de mensen, die het gedaan kunnen hebben en de zaak is opgelost. Ja, wat zit je nou raar te kijken? Dat zo'n eenvoudige mens als ik dat allemaal weet. Deze bijdehante tante leest een detective per dag, lieve schat. !k slaap namelijk heel erg slecht vandaar. Dus als je nog enkele tips nodig hebt, je roept maar.

KOOS: Ja, nu vind ik het wel leuk geweest, hoor. *(wil haar naar de haldeur duwen)* Als jij nou eens lekker de keuken een goeie beurt ging geven, hè.

CECILIA: *(duikt onder hem door waardoor ze weer aan de andere kant van hem staat)* Als ik ergens een gloeiende hekel aan heb is dat wel aan mensen die kleinerend tegen me praten.

KOOS: Zo was dat niet bedoeld.

CECILIA: Dat is dan maar goed ook, want anders had ik je deze zaak alleen op laten knappen. *(Koos wil commentaar leveren, maar de deurbel gaat)* O, dat zal die assistent van je zijn. Die laat ik wel even binnen. *(af)*

KOOS: *(zucht overdreven diep)* Dat moet mij weer overkomen. *(fronst zijn wenkbrauwen heel diep)* En heb ik haar... *(spreekt het woord onhoorbaar, maar wel overdreven waarneembaar uit)* ontmaáagd? *(weer diepe zucht. Gaat op plek 3 zitten)*

INEKE: *(op. Gekleed in een strakke leren broek en pull-over, waarvan de mouwen tot halverwege haar onderarmen heeft opgetrokken. Laarzen)* 't Spijt me, maar er zaten geen vingerafdrukken op het handvat. *(Koos kijkt teleurgesteld)*

CECILIA: *(is vlak achter Ineke opgekomen)* Maakt niet uit. We komen er samen wel uit, Dijkie. *(Koos kijkt haar geërgerd aan. Ineke met aangename verbazing)* Ja, zo noemde wij hem vroeger op school.

INEKE: O... U kent meneer Van Dijk?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto